

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 517/2021-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Ladislavom Pongráczom, advokátom, Alžbetínske námestie 1203, Dunajská Streda, proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 4T/67/2019-265 z 11. marca 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 16. júla 2021 domáha vyslovenia porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) dohovoru, práva na uloženie trestu výlučne na základe zákona podľa čl. 7 ods. 1 dohovoru, základného práva podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva podľa čl. 50 ods. 3 ústavy rozsudkom všeobecného súdu v trestnom konaní. Sťažovateľ navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

II.

2. Na základe obžaloby z 27. mája 2019 bol sťažovateľ namietaným rozsudkom z 11. marca 2020 uznaný vinným z toho, že 28. januára 2018 preliezol plot okolo pozemku s rodinným domom, do rodinného domu vnikol vtlačením okna a z rodinného domu zobral vec za 270 eur, hoci už trestným rozkazom právoplatným 14. júna 2017 bol odsúdený za takýto čin. Tým spáchal zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 a 3 písm. b) a ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, za čo mu bol podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody na tri roky. Sťažovateľ bol v čase hlavného pojednávania vo výkone trestu odňatia slobody a na hlavom pojednávaní sa zúčastnil advokátsky koncipient jeho obhajcu. Sťažovateľ sa na hlavnom pojednávaní vzdal odvolania proti rozsudku.

3. Proti tomuto ústavnou sťažnosťou namietanému rozsudku sťažovateľ už 3. apríla 2020 podal návrh na obnovu konaniu, ktorý bol zamietnutý. Sťažovateľ 10. augusta 2020 podal proti namietanému rozsudku dovolanie, ktoré bolo uznesením najvyššieho súdu, ktoré bolo obhajcovi sťažovateľa doručené 2. júla 2021, odmietnuté v dôsledku použitia § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, podľa ktorého proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka. Jeho dovolanie však nesmerovalo proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa, a preto nebolo prípustné.

III.

4. Podľa sťažovateľa namietaným rozsudkom okresného súdu mu bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, keďže nemal byť posúdený podľa § 212 ods. 1 a 3 a ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného do 31. júla 2019 z dôvodu, že podľa Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019 (po zmene zákonom č. 214/2019 Z. z.) mal byť posúdený podľa § 212 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona v nadväznosti na § 2 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatelia priaznivejší.

5. Okrem toho rozsudkom okresného súdu bolo porušené jeho právo na obhajobu, keďže bol porušený § 36 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, podľa ktorého pri úkonoch trestného konania sa môže dať obhajca zastúpiť advokátskym koncipientom, ak s tým obvinený súhlasí v konaní pred súdom, ak ide o konanie o prečine, no v jeho prípade došlo k odsúdeniu za zločin.

IV.

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je to, že sťažovateľ namieta zjavnú chybu pri právnom posúdení jeho skutku, ktorý nemal byť posúdený podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona účinného do 31. júla 2019 v sadzbe trestu odňatia slobody na tri roky až desať rokov, ale podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019 v sadzbe trestu odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky, k čomu prispelo i to, že na hlavnom pojednávaní ho zastupoval advokátsky koncipient jeho obhajcu, hoci podľa Trestného poriadku mal byť na hlavnom pojednávaní jeho obhajca.

7. Ústavná sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu okresného súdu, proti ktorému mohol sťažovateľ podať odvolanie. Toto svoje oprávnenie nevyužil, čo viedlo nielen k tomu, že jeho dovolanie proti rozhodnutiu okresného súdu bolo odmietnuté, ale vedie aj k záveru o tom, že jeho ústavná sťažnosť je podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, keďže sťažovateľ nevyčerpal odvolanie ako právny prostriedok, ktorý mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, hoci týmto právnym prostriedkom mohol namietať nielen nesprávnosť rozhodnutia okresného súdu, ale aj to, že na hlavnom pojednávaní nebol jeho obhajca, ale len advokátsky koncipient jeho obhajcu.

8. K tomu treba uviesť, že podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, ak sťažovateľ preukáže, že nevyčerpal právne

prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti neuvádzal žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nepodal odvolanie, a možno ich dedukovať len z toho, že na hlavnom pojednávaní ho v rozpore s Trestným poriadkom nezastupoval advokát, ale jeho advokátsky koncipient, čím zároveň mali byť porušené jeho základné práva na obhajobu. V tejto kumulácii porušení jeho základných práv však nemožno vidieť dôvody na postup podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde, keďže nevyužitie odvolania ako riadneho opravného prostriedku bolo rozhodnutím sťažovateľa, ktorý sa však vzdal práva podať odvolanie.

9. Odhliadnuc od tohto záveru, však treba dospieť aj k tomu, že ústavná sťažnosť je podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde, ktorá začala plynúť 11. marca 2020, keď nadobudol právoplatnosť ústavnou sťažnosťou namietaný rozsudok okresného súdu. Sťažovateľ si jeho nesprávnosť uvedomil krátko potom, keďže už 3. apríla 2020 z rovnakých dôvodov, pre ktoré podal ústavnú sťažnosť, podal aj návrh na obnovu konania a 10. augusta 2020 podal dovolanie, ktoré bolo uznesením najvyššieho súdu zo 17. júna 2021 odmietnuté. Takto sťažovateľom podané dovolanie však nezakladá aplikáciu § 124 poslednej vety zákona o ústavnom súde, podľa ktorej ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku. Dôvodom na tento záver je skutočnosť, že sťažovateľovi muselo byť zrejmé, že takto podané dovolanie je neprípustné, keďže nesmeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku.

10. Sťažovateľ sa pri uplatňovaní svojich základných práv dopustil chyby nielen v tom, že proti rozhodnutiu okresného súdu, ktoré namieta ústavnou sťažnosťou, nepodal odvolanie, čo má za následok to, že jeho ústavná sťažnosť je podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná, ale aj chyby spočívajúcej v tom, že svojho základného práva sa domáhal zjavne neprípustným dovolaním, čo vedie k záveru o tom, že jeho ústavná sťažnosť je podaná oneskorene, a to podľa § 124 zákona o ústavnom súde. Preto musí byť ústavná sťažnosť odmietnutá ako neprípustná podľa § 56 ods. 2 písm. písm. d) zákona o ústavnom súde a ako podaná oneskorene podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2021

Robert Šorl
predseda senátu